

Het lijkt nu wel of wat in het Nieuwe Testament terecht is gekomen min of meer toeval is, namelijk de neerslag van een van de vele stromingen die er toen waren. Als je dat beseft, wat betekent dat dan voor je geloof? "In de traditie waarin de nieuwtestamentische geschriften ontstaan zijn, is gekozen voor een bepaalde manier van geloven. Niets anders. Die benadering heeft niets te maken met de vraag of deze de meest historische is of het meest in overeenstemming met wat Jezus zelf bedoeld heeft. Het gaat in het Nieuwe Testament om de uitlegging van de historische werkelijkheid. Dit is de voorstelling die men van Jezus heeft. Als je me vraagt hoe Jezus werkelijk geweest is,

Jezus tot wat hij voor de mensen was en in de kerk wordt beleiden."

Hoezeer bijbelse en buitenbijbelse teksten elkaar ook aanvullen en hoezeer Klijn eenieder ook aanmoedigt om over de heg van het Nieuwe Testament te kijken, preken uit de apocriefe geschriften doet hij niet. "Nee, ik wil toch graag een uitgangspunt hebben vanwaaruit ik naar Jezus kijk. Een kerk moet zich voorlopig toch maar houden aan de traditie waarin zij staat." Moet de canon anno-nu dan niet eens opnieuw worden vastgesteld? "Ach nee, wie moet dat dan doen? De paus? Nee, nee, dat kan niet. Dat is onmogelijk."

"Een kerk moet zich voorlopig toch maar houden aan de traditie"

moet ik enerzijds zeggen dat ik daarin als historicus natuurlijk belang stel en dat graag wil onderzoeken, maar voor mijn geloof zijn de uitkomsten van dat onderzoek niet doorslaggevend."

Wonderen

"Neem nu die afscheidsrede van Jezus in Johannes 13-17. Het is moeilijk te bewijzen dat het hier om een historische gebeurtenis gaat. Maar het stuk zegt wel alles over de manier waarop in bepaalde kringen over Jezus werd gedacht en in hem werd geloofd. Het is een manier van spreken over iemand die men liefheeft. Daarom vind ik ook dat je het verhaal over Jezus niet betrouwbaarder maakt door het te ontdoen van wat we niet kunnen begrijpen, zoals zijn wonderen. Juist die elementen maken

Uit het gesprek met Klijn is op te maken dat hij de inhoud van het Nieuwe Testament en de buitenbijbelse geschriften enorm kan relativieren. "Tenslotte praten we over een Jezus uit het jaar nul en hebben we dit beeld eeuwen lang meegedragen. Maar wat voor relevantie heeft dat nog in het jaar 2001? Wat men toen vond, dat is toch abacadabra voor ons nu?"

Maar als het gesprek komt op de preek die Klijn binnenkort houdt ter gelegenheid van zijn vijftigjarig predikantschap, blijkt het wel mee te vallen met die relativisering. "Ik preek over het feit dat Jezus God een naam gegeven heeft. En niet één enkele naam, nee, meerdere namen. En dat lezen we nou net in al die geschriften over Jezus. Dat is voor mij de waarde van al die teksten." ■